

[Gunhild Due.]

kommet i den situation, at hverken fonde eller museer kan klare sig mod de udenlandske opkøbere i kapløbet om at sikre sig en ting. Jeg har hørt, at det nu er sydamerikanske privatsamlere, der gør sig gældende med næsten ubegrænsede pengemidler. Det forekommer mig dobbelt bittert, at rigtige mennesker fra lande, hvor der sker en så notorisk udbytning af andre som i Sydamerika, på grundlag af dette kan rende med vores gamle klenodier. Der er lande, som har lovgivning, der begrænser eller forbyder udførsel af antikviteter. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren vil overveje at indføre en sådan lovgivning her i landet. Jeg tror, det er vældig påkrævet.

Forbedringen af støtten til kunstmuseerne må naturligvis anerkendes, selv om man også her kan tvivle om, at beløbene er tilstrækkelige. Jeg kan også her støtte tanken om et fælles rådighedsbeløb til de opgaver, som man kan samle sig om, og også om museumspædagogen. Jeg må dog sige, at museumspædagogens opgaver, som de formuleres i ministerens fremsættelse med omvisninger og foredrag, forekommer mig noget traditionelle, og jeg ser i bemærkningerne angående de formidlende opgaver, at ministeriet skal give nærmere bestemmelser herom, og at man forudsår, det vil være vanskeligt at afgrænse sådanne opgaver. Jeg vil gerne sige: det skal sandelig også være vanskeligt, fordi det er meget vigtigt, at man ikke straks lægger sig fast på en hel masse snævre regler eller alt for faste rammer, hverken når det gælder pædagogarbejdet eller formidlingen. Her må man virkelig kalde på og belønne fantasi og initiativer.

Angående Willumsen-museet kan vi støtte lovforslaget, da vi nu har museet, men det faldende besøgstal kan vel tydes sådan, at dette med at bygge et museum for en enkelt kunstners værker nok ikke er så heldigt. Jeg vil derfor i udvalget gerne høre lidt nærmere om Frederikssunds planer om udbygningen af udstillingslokaler og cafeteria, altså have lidt nærmere besked om, hvad man har tænkt sig at gøre for at øge aktiviteten omkring museet, og om, hvor hurtigt disse planer kan føres ud i livet.

Principielt mener jeg, at det opbevaringsarbejde og den videnskabelige forskning, det oplysende og underholdende, der sker på

museerne, er en vigtig del af vort kulturbillede, en ting, som vi alle bør have mulighed for at få del i og glæde af, også fordi det rent menneskeligt, udviklingsmæssigt set, er af værdi at kende til fortiden for at kunne bedømme nutiden og være med til at ændre fremtiden. Jeg mener i øvrigt også, at en forståelse af dette, et kendskab til den viden, der kan hentes på vore museer, også kan hjælpe os til en bedre, en mere indsigtsfuld forståelse af udviklingslandene og deres problemer og befolkninger.

Jeg skal derfor tilsige en velvillig behandling af disse forslag.

Sigsgaard: Jeg skal ikke gøre mange principielle bemærkninger, men kan henvise til, hvad jeg sagde under den kulturdebat, som vi havde for nylig.

Jeg synes, det er glædeligt, at hr. Jørgen Peder Hansen beskæftigede sig så meget her i dag med formidlingen, med museernes forbindelse med befolkningen, og bl. a. understregede betydningen af, at åbningstiderne kom til i højere grad at passe til folks fritid. I den forbindelse vil jeg gerne pege på en anden ting: jeg tror, man i højere grad skulle arbejde med gratis dage på vores museer, og i forbindelse med kunstmuseerne ville jeg gerne, om man i udvalget ville beskæftige sig med, om der kunne være mulighed for at etablere kunstudlån i forbindelse med kunstmuseerne; det tror jeg også ville være en god ting.

Ligeledes i forbindelse med kunstmuseerne — ja, det gælder i øvrigt også lokalmuseerne — tror jeg, man skal overveje sammensætningen af tilsynsnævnet, nu da man har lovene oppe til revision. Det er muligt — jeg tror det — at museumsfolkene skal stå stærkere, end de står i dag i nævnene, og i øvrigt tror jeg, det ville være en idé at begrænse genvalgsmulighederne. Folk, der sidder i de nævn, kan jo sidde der den ene periode efter den anden, og hvis vi skal have den fornyelse, den aktivitet, som bl. a. fru Gunhild Due talte om, så tror jeg, det ville være en god idé, at man satte en grænse for mulighederne for genvalg.

I øvrigt synes jeg, at det står lidt uklart efter lovforslagene, hvordan man egentlig bør skelne mellem, hvad der er lokale opgaver i forbindelse med museerne og særlig lokalmuseerne, og hvad der er statens op-